

4 Απριλίου 2017

Πόσες αρμοδιότητες πρέπει να έχει ένα παιδί;

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Τα σημερινά παιδιά έχουν συνηθίσει να μην έχουν πολλές αρμοδιότητες όσον αφορά τις δουλειές του σπιτιού. Η καθημερινότητά τους περιστρέφεται γύρω από το σχολείο και τις εξωσχολικές δραστηριότητες και δύσκολα αναλαμβάνουν κάποιο καθήκον που σχετίζεται με το σπίτι. Είναι κουρασμένα από τις δραστηριότητες, το διάβασμα, το κυνήγι της επιτυχίας και του καλού βαθμού.

Μερικές φορές, όμως, η πραγματική επιτυχία μπορεί να βρίσκεται μέσα στο σπίτι και στο τι κάνουν τα παιδιά εκεί. Σύμφωνα με έρευνες, το να αναλάβει ένα παιδί να κάνει δουλειές του σπιτιού ενισχύει τις δεξιότητες του παιδιού, την αίσθηση ευθύνης και την αυτοπεποίθησή του. Βασικά χαρακτηριστικά, δηλαδή, τα οποία είναι προϋποθέσεις για μια καλή και ευτυχισμένη ζωή.

Οι γονείς σήμερα θεωρούν ότι οι επιτυχίες στο ακαδημαϊκό επίπεδο εξασφαλίζουν την επιτυχία στη ζωή, όμως έχουν παραμελήσει την αξία της φροντίδας των άλλων, αναφέρει η Βασιλική Τσούτσου – Ψυχολόγος, M.Sc. Παιδαγωγική Ψυχολογία.

Η σημαντικότητα της ανάληψης καθηκόντων έχει αποδειχθεί από πολλές μελέτες. Σε μια διαχρονική μελέτη που έγινε στο Πανεπιστήμιο της Μινεσότα, συμμετείχαν 84 παιδιά σε 4 φάσεις της ζωής τους: στην προσχολική ηλικία, στην ηλικία των 10, των 15 ετών και στην ηλικία των 25 ετών. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα, τα

παιδιά που αναλάμβαναν τις δουλειές του σπιτιού από την ηλικία των 3 ετών είχαν καλύτερες διαπροσωπικές σχέσεις με την οικογένεια και τους φίλους, περισσότερα ακαδημαϊκά επιτεύγματα, βρήκαν πιο γρήγορα δουλειά και ήταν πιο αυτόνομα σε σχέση με τα παιδιά που δεν αναλάμβαναν καθήκοντα ή ανέλαβαν στην εφηβεία τους.

Πόσο αναγνωρίζεται όμως η αξία αυτή από τους ανθρώπους;

Μια έρευνα που έγινε στο Πανεπιστήμιο του Harvard, εξέτασε τις απόψεις 10.000 εφήβων, ζητώντας τους να ταξινομήσουν τις εξής αξίες: ακαδημαϊκή επιτυχία, ευτυχία και φροντίδα για τους άλλους. Σχεδόν το 80% διάλεξε την ακαδημαϊκή επιτυχία και την ευτυχία πάνω από τη φροντίδα για τους άλλους. Ωστόσο, σύμφωνα με τους ειδικούς, η ευτυχία δεν προέρχεται από την ακαδημαϊκή επιτυχία, αλλά από τους ισχυρούς δεσμούς με τους γύρω. Οι ισχυροί δεσμοί με τους οικείους προτρέπουν το άτομο να ζήσει μια πιο ήρεμη και ασφαλή ζωή.

Πώς γίνεται οι γονείς να καλλιεργήσουν τη συναίσθηση των αμοιβαίων υποχρεώσεων στα παιδιά;

1. Προσοχή στις λέξεις: Σύμφωνα με έρευνα, όταν οι γονείς ευχαριστούν τα παιδιά που είναι «καλοί βοηθοί» και όχι «γιατί βοηθούν» δίνουν κίνητρο στο παιδί να κάνει τη δουλειά που του έχει ανατεθεί για να αποκτήσει ένα ακόμη «ταμπελάκι». Έτσι, ο λόγος που θα ολοκληρώσει τα καθήκοντά του δεν είναι να προσφέρει στους άλλους, αλλά να είναι καλό το ίδιο.

2. Προγραμματισμός καθηκόντων: Δίπλα στα μαθήματα του σχολείου και στις ώρες του ποδοσφαίρου, μπορούν οι γονείς να γράψουν τα καθήκοντα του παιδιού, ώστε να τηρείται η συνέπεια και να αντιλαμβάνεται το παιδί ότι είναι μέρος του προγράμματός του.

3. Παιχνίδι: Τα παιδιά αγαπούν ό,τι φαίνεται παιχνίδι. Μπορεί, για παράδειγμα, η πρώτη πίστα να είναι να ταξινομήσει τα ρούχα σε καθαρά και βρώμικα ή σε χρωματιστά και λευκά και η επόμενη πίστα να είναι να βάλει πλυντήριο.

4. Αποφυγή της αμοιβής: Συνήθως οι γονείς προσφέρουν αντάλλαγμα όταν το παιδί κάνει κάποια δουλειά του σπιτιού. Αυτό δεν βοηθάει στην ενισχύση της ενσυναίσθησης γιατί έτσι το παιδί μετατρέπει μια αλτρουιστική πράξη σε συναλλαγή.

5. Καθήκοντα: Προκειμένου να καλλιεργηθεί η ενσυναίσθηση, είναι καλό τα καθήκοντα που αναλαμβάνει το παιδί να αφορούν και τους άλλους και όχι μόνο τον εαυτό του. Για παράδειγμα, μπορεί το παιδί να βοηθήσει σε κάτι που θα απαλλάξει τα άλλα μέλη της οικογένειας, όπως να μαζέψει τα πιάτα όλων. Αν η μοναδική του υποχρέωση είναι να τακτοποιεί το δωμάτιό του, τότε προωθείται η ατομικότητα και όχι η φροντίδα για τους άλλους.

6. Προτροπή: Ο τρόπος που θα πούμε στο παιδί να κάνει τα καθήκοντα έχει σημασία. Οι ειδικοί συστήνουν ότι είναι καλύτερα να πούμε «Ας κάνουμε τώρα όλοι τις δουλειές μας» από το να πούμε «Κάνε τώρα τις δουλειές σου».

7. Τιμωρία ή υποχρέωση: Τα καθήκοντα του σπιτιού δεν είναι τιμωρία, ούτε κάτι κακό. Με αυτό τον τρόπο πρέπει να αντιμετωπίζονται από όλους. Τα πρότυπα είναι σημαντικά: αν η μητέρα γκρινιάζει για το πλύσιμο των πιάτων, είναι λογικό να γκρινιάξει και το παιδί για το μάζεμα των παιχνιδιών του.

Οι δουλειές του σπιτιού δεν είναι μόνο καθήκον και υποχρέωση, είναι και ένας τρόπος να δείχνουν τα μέλη της οικογένειας ότι νοιάζονται το ένα για το άλλο. Έχοντας αυτή τη σκέψη στο μυαλό τους οι γονείς, θα ενισχύσουν την ενσυναίσθηση στο παιδί με έναν όμορφο τρόπο.

Πηγή: infokids.com.cy